

Aantekenen

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Postbus 20019,
2500 EA 's-Gravenhage.

Sint Oedenrode, 11 november 2007.

Open brief

Tevens verstuurd per fax 070 – 3651380

Ons kenmerk: BeVaCo/27097/HB.

Uw nummer: 200706900/1/H3

Betreft:

R.A. Verlinden, mede namens
Platform Belangen van Consument (BeVaCo) (appellant)/
Nadere motivering hoger beroepschrift d.d. 27 september 2007 tegen
de op 28 augustus 2007 verzonden uitspraak van 24 augustus 2007
WOB 06/5110- FRC van de Rechtbank Rotterdam, tegen het besluit
d.d. 27 april 2007 van de minister van Justitie dr. E.M.H. Hirsch
Ballin inzake het afschaffen van het procesrecht van eenieder (*actio
popularis*).

Geacht College,

Namens R.A. Verlinden, mede namens Platform Belangen van
Consument, met als correspondentieadres Van Speykstraat 89, 3014
VE Rotterdam, hierna te noemen: appellant, laat ondergetekende
hierbij in opgemeld hoger beroep de volgende nadere motivering
toekomen:

Waar gaat het om?

Het verzoek van appellant op de Wet openbaarheid van bestuur (Wob),
betreft de meer dan duizend bestuurlijke vernieuwingen die op 1 juli
2005 geruisloos in naam van de koningin zijn geëffectueerd. Hieronder
begrepen het procesrecht van *een ieder* de zogeheten *actio popularis*.
Hierbij is het begrip van *een ieder* gewijzigd in het begrip *rechtstreeks
belanghebbende*, zoals *mr.dr. J.P.Balkenende*, appellant, op 19
december 2005, schreef. Hiervan staat vast dat de wetgever verzuimd
heeft de context aan te geven waarbinnen het begrip rechtstreeks
belanghebbende, in tegenstelling tot het begrip van een ieder, moet
worden geïnterpreteerd, gepreciseerd of gedefinieerd. De gevolgen
hiervan zijn voor appellant Verlinden en voor alle burgers in
Nederland, vertegenwoordigt binnen het niet institutionele platform
Belangen van Consument, desastreus. Je hoeft niet doorgeleerd te
hebben om te begrijpen dat het begrip van *een ieder* feitelijk

gelijkstaat aan het nieuwe juridische begrip *rechtstreeks belang*. Immers niemand gaat naar de rechter als hij of zij daarbij geen direct belang heeft. De toepassing van het nieuwe juridische begrip *rechtstreeks belanghebbende*, binnen de Algemene wet bestuursrecht, dat per 1 juli 2005 van kracht is geworden is dan ook vooral toegesneden op de commerciële activiteiten van multinationals c.s. die geruisloos, de nieuwe rechtstreeks (direct) belanghebbende van deze wereld zijn geworden, ten nadele van het rechtstreekse belang van een ieder c.q. de burger in het algemeen.

Ter verduidelijking van ons Wob-verzoek m.b.t. de wijziging van het begrip van *een ieder* in het begrip *rechtstreeks belanghebbende* zullen wij aan de hand van vier praktijkvoorbeelden, ten behoeve van alle burgers, verduidelijken.

Tevens zullen wij aantonen dat het begrip *direct belanghebbende* vanaf 2001 sluipend werd ingevoerd en in 2003 op een uiterst oneerlijke wijze al werd toegepast.

Pas op 1 juli 2005 werden de meer dan duizend bestuurlijke wijzigingen door de koningin wettelijk bekrachtigd. Noch de media, noch de vertegenwoordigers van de representatieve democratie inclusief Jan Marijnissen van de SP, Femke Halsema van GroenLinks, Wilders en Rita Verdonk, die trots op Nederland is, hebben de burgers hierover geïnformeerd. Dit is in strijd met behoorlijk bestuur en met het begrip vrijheid waarvoor de koningin in februari 2005 een eredoctoraat ontving van de Leidse universiteit. Over de plichten van een representatie democratie nog maar te zwijgen.

Nadere motivering hoger beroepschrift:

Op grond van de volgende “gronden voor vernietiging” van dit hoger beroepschrift kan de in geding zijnde uitspraak WOB 06/5110- FRC van 24 augustus 2007 van de Rechtbank Rotterdam nooit in stand blijven:

1^e grond voor vernietiging:

Zowel in de begeleidende brief als in de in geding zijnde uitspraak WOB 06/5110- FRC van 24 augustus 2007 wordt door de Rotterdamse rechtbank beslist dat R.A. Verlinden handelend zou zijn in de hoedanigheid als vertegenwoordiger van het Platform Belangen van Consument. Dit is pertinent onjuist. In eerste instantie is R.A.Verlinden, als rechtstreeks belanghebbende, de eisende partij en vervolgens mede namens Platform Belangen van Consument. Dit heeft ondergetekende ook tijdens de hoorzitting op 25 juli 2007 nadrukkelijk naar voren gebracht. Ondanks deze wetenschap heeft de rechtbank Rotterdam in haar dat uitspraak WOB 06/5110- FRC van 24 augustus 2007 letterlijk het volgende beslist:

RECHTBANK ROTTERDAM

**Sector Bestuursrecht
Meervoudige kamer**

Reg.nr.: WOB 06/5110-FRC

Uitspraak in het geding tussen:

R.A.Verlinden, wonende te Rotterdam, eiser, handelend in de hoedanigheid van vertegenwoordiger van het "Platform Belangen van Consument"

Gemachtigde ing. A.M.L. van Rooij, wonende te Sint Oedenrode,

en

De Minister van Justitie, verweerder.

Het betreft een geding tussen de minister van Justitie en R.A.Verlinden, wonende te Rotterdam, eiser, **handelend als rechtstreeks belanghebbende (privé persoon)** en handelend mede namens het "Platform Belangen van Consument". Gemachtigde het Ecologisch Kennis Centrum B.V. voor deze, ing. A.M.L. van Rooij, wonende te Sint Oedenrode.

De in geding zijnde uitspraak kan hierop nooit in stand blijven en dient hierop te worden vernietigd.

2e grond voor vernietiging:

Onder punt 1 met als titel "Ontstaan en loop van de procedure" van de in geding zijnde uitspraak WOB 06/5110- FRC van 24 augustus 2007 heeft de rechtbank letterlijk als volgt beslist:

"Bij brief van 23 december 2005 heeft eiser met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) verweerder verzocht om openbaarmaking van alle documenten aangaande (de totstandkoming van) de Wet uniforme openbare voorbereidingsprocedure en de Aanpassingswet uniforme openbare voorbereidingsprocedure."

Uw opmerking 'openbaarmaking van alle documenten...' is niet juist! (Dit is (volledig) in strijd met de waarheid). Bij brief van 23 december 2005 heeft appellant de minister van justitie verzocht om informatie op grond van de Wet openbaarheid van bestuur naar aanleiding van het afschaffen van het procesrecht van een ieder de zogeheten 'actio popularis'. In dat verzoek heeft appellant letterlijk het volgende verzocht:

'Excellentie,

Naar aanleiding van de brief van Minister President Mr. dr. J.P. Balkenende d.d. 19 december 2005, kenmerk: 499214 (bijl. 1), als antwoord op mijn schrijven d.d. 30 november 2005 (bijl.II met bijlage: a en b) en van mevrouw A. Lemmers ministerie VROM van 20 december 2005, kenmerk: VAED20052117096 (bijl III met bijlage: a), bericht ik u als volgt:

Zowel in de brief van de Minister President als wel het door VROM aan mij gestuurde persbericht wordt gesproken dat de procedures voor inspraak en beroep zijn vereenvoudigd. Hiermee wordt mijns inziens een onjuiste voorstelling van zaken gegeven. Immers het gaat niet om vereenvoudiging maar o.a. om het afschaffen van het procesrecht van eenieder de 'actio popularis'. Het procesrecht van derden op diverse bestuurlijke overheidsbesluiten.

Deze wijzigingen zijn volgens het persbericht een gevolg van de Wet uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb en een Aanpassingswet, die op 1 juli in werking zijn getreden.

Op grond van de Wet Openbaarheid van bestuur verzoek ik u, binnen de maximale wettelijke termijn van 2 weken (art. 6 Wob), de onderliggende stukken toe te zenden die betrekking hebben op het tot stand komen van deze wetswijzigingen en aanpassingswet die volgens het persbericht op 1 juli 2005 tot stand zijn gekomen. Hiervan noem ik:

- 1) **Het wetsvoorstel door ambtenaren van betrokken ministeries.**
- 2) **De beoordeling van het uitgewerkte wetsvoorstel door de ministerraad.**
- 3) **Het akkoord van de ministerraad en de aanbieding aan de RvS ter advisering. (art.73 van de Grondwet).**
- 4) **Het advies van de Raad van State en het voorleggen daarvan aan de Kroon. (ministerraad en HM de Koningin)**
- 5) **Het rapport van De Kroon met een inhoudelijke reactie aan de bewindslieden. (ministers en staatssecretarissen)**
- 6) **de stukken, met een nummer bestaande uit vijf cijfers, die aan het parlement moet zijn voorgelegd voor plenaire behandeling.**
- 7) **Moties, amendementen, toevoegingen en wijzigingen die op het wetsontwerp in de Tweede Kamer zijn gedaan.**
- 8) **De goedkeuring van het wetsontwerp door de Tweede Kamer . Het voorleggen aan de Eerste Kamer en de goedkeuring van de Eerste Kamer.**
- 9) **Publicatie van de Wet in de Staatscourant.**

In afwachting van uw besluit binnen twee weken na heden verblijf ik met verschuldigde hoogachting',

Hiermee staat vast (is onomstotelijk feitelijk komen vast te staan) dat appelland letterlijk het volgende heeft verzocht niet meer en niets minder:

“Op grond van de Wet Openbaarheid van bestuur verzoek ik u, binnen de maximale wettelijke termijn van 2 weken (art. 6 Wob), de onderliggende stukken (nrs: 1 t/m 9) toe te zenden die betrekking hebben op het tot stand komen van deze wetswijzigingen en aanpassingswet die volgens het persbericht op 1 juli 2005 tot stand zijn gekomen.”

De minister van Justitie weigert de hierboven verzochte stukken op het Wob-verzoek d.d. 23 december 2005 van appelland gewoonweg per

post toe te zenden. Op dit verzoek om informatie had appellant verwacht per post een map toegestuurd te krijgen met daarin de tabs 1 t/m 9 met achter tab 1 (het wetsvoorstel opgesteld door ambtenaren van betrokken ministeries); achter tab 2 (de beoordeling van het uitgewerkte wetsvoorstel door de ministerraad); achter tab 3 (het akkoord van de ministerraad en de aanbieding ervan aan de RvS ter advisering ingevolge art. 73 van de Grondwet); achter tab 4 (het advies van de Raad van State en het voorleggen daarvan aan de Kroon); achter tab 5 (het rapport van De Kroon met een inhoudelijke reactie aan de bewindslieden); achter tab 6 (de stukken, met een nummer bestaande uit vijf cijfers, die aan het parlement moeten zijn voorgelegd voor de plenaire behandeling); achter tab 7 (de moties, amendementen, toevoegingen en wijzigingen die op het wetsontwerp in de Tweede Kamer zijn gedaan); achter tab 8 (de goedkeuring van het wetsontwerp door de Tweede Kamer, het voorleggen aan de Eerste Kamer en de goedkeuring van de Eerste Kamer); achter tab 9 (de publicatie van de Wet in de Staatscourant).

Op dit (zeer heldere en) eenvoudige verzoek om informatie op grond van de Wet openbaarheid van bestuur heeft G.N. Roes namens de directeur Wetgeving namens de Minister van Justitie bij brief van 5 januari 2006, kenmerk: 5396899/06, letterlijk het volgende besluit genomen:

‘Geachte heer Verlinden,

Per brief van 28 december 2005 (kenmerk: 5396003/05/CRW) is de ontvangst op 27 december 2005 van uw brief van 23 december 2005 bevestigd. In uw brief vraagt u het Ministerie van Justitie om informatie over de totstandkomingsgeschiedenis van de Wet uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb en de Aanpassingswet uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb. U verzoekt op basis van de Wet openbaarheid van bestuur om toezending van de onderliggende stukken. Naar aanleiding van uw verzoek deel ik u het volgende mee:

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wet openbaarheid van Bestuur (Wob) kan een ieder een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid richten tot een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid daarvan werkzame instelling, dienst of bedrijf. Een dergelijk verzoek wordt ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in artikel 10 en 11 van de Wob. Informatieverstreking blijft op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder a, achterwege voor zover dit de eenheid van de Kroon zou kunnen schaden. Voorts wordt op grond van artikel 11 van de Wob geen informatie verstrekt uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, wanneer daarin persoonlijke beleidsopvattingen zijn opgenomen.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, van de Wet openbaarheid van bestuur vertrekt het bestuursorgaan de informatie met betrekking tot de documenten die de verlangde informatie bevatten door:

- a. een kopie te geven of de letterlijke inhoud ervan in andere vorm te verstrekken,
- b. kennisneming van de inhoud toe te staan,
- c. een uittreksel of een samenvatting van de inhoud te geven, of
- d. inlichtingen daaruit te verschaffen.

In artikel 7, tweede lid, is bepaald dat het bestuursorgaan de informatie verstrekt in de door de verzoeker verzochte vorm, tenzij:

- a. het verstrekken van de informatie in die vorm rederlijkerwijs niet geveerd kan worden;
- b. de informatie reeds in een andere, voor de verzoeker gemakkelijk toegankelijke vorm voor het publiek beschikbaar is.

Openbaarmaking van de door u in uw brief onder 1,4,5,6,7,8, en 9 gevraagde informatie heeft reeds plaatsgevonden. Het betreft informatie die als kamerstukken en als publicaties in het Staatsblad voor het publiek beschikbaar zijn. Graag mag ik u daarvoor bijvoorbeeld verwijzen naar de website: <http://www.overheid.nl/>. Wanneer u op deze website de categorie Officiële publicaties selecteert en de categorie Kamerstukken Eerste en Tweede kamer aanvinkt en voor de Wet uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb, publicatienummer 27023 invult en voor de Aanpassingswet uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb, publicatienummer 29421 invult, kunt u de diverse kamerstukken inzien. Voor de publicaties in het Staatsblad verwijs ik u naar de categorie Wet- en regelgeving. Door de categorie Wetten aan te vinken en te zoeken op het woord 'voorbereidingsprocedure' in de titel kunt u Staatsblad 2005, 320 inzien. Ter informatie sluit ik als bijlage bij een overzicht van de respectievelijke zoekresultaten. Tevens sluit ik bij het bericht dat op de website www.justitie.nl is verschenen naar aanleiding van de inwerktrading van beide wetten. Omdat de door u onder 1,4,5,6,7,8, en 9 van uw brief verzochte informatie voor het publiek beschikbaar is, zal ik u deze, anders dan door u verzocht, niet toezenden. Gelet op de hoeveelheid informatie kunt u dit op redelijkerwijs niet van mij vergen.

Uit uw brief en de als bijlagen toegezonden correspondentie maak ik op dat uw belangstelling uitgaat naar de afschaffing van de actio popularis in het omgevingsrecht. Ter informatie heb ik daarom bijgevoegd de eerste acht pagina's van de Memorie van Toelichting bij de Aanpassingswet uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb (TK, 2003-2004, 29421, nr.3), waarin vanaf pagina 3 aandacht wordt besteed aan dit onderwerp.

U vraagt in uw brief onder 2 en 3 om openbaarmaking van de beoordeling van de beide wetsvoorstellen door de ministerraad en het akkoord van de ministerraad en de aanbieding van de wetsvoorstellen aan de Raad van State. Dit betreft informatie uit de notulen en de besluitenlijst van de ministerraad. Wat betreft de besluitenlijst kan ik u medelen dat de ministerraad destijds akkoord is gegaan met de beide voorstellen. Voor informatie uit de notulen van de ministerraad geldt dat deze informatie niet openbaar is. Openbaarmaking van deze informatie moet naar mijn oordeel op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder a en artikel 11, eerste lid van de Wob achterwege blijven. Uw verzoek om openbaarmaking van deze informatie moet ik dan ook afwijzen.

Artikel 11, eerste lid, bepaalt dat geen informatie verstrekt wordt uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, wanneer daarin persoonlijke beleidsopvattingen zijn opgenomen. Dit artikellid beschermt mede het belang van de grondwettelijke taak van de ministerraad om te beraadslagen en te besluiten over de eenheid van het algemeen regeringsbeleid en de eenheid van beleid te bevorderen. Het is duidelijk dat het bekend worden van de individuele standpunten van bewindspersonen in de raad afbreuk doet aan de taak inzake de eenheid van beleid. Het reglement van orde voor de ministerraad bevat daarom een geheimhoudingsplicht die zich uitstrekt tot hetgeen ter vergadering besproken wordt of geschiedt. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op de vergadering van onderraden en commissies waaraan ook ambtenaren kunnen deelnemen.

Voor de notulen van de ministerraad, onderraden en commissies gelden voorts bijzondere voorschriften inzake beveiliging en rubricering. De stukken die dienen ter voorbereiding van de beraadslaging en besluitvorming van de raad zijn opgesteld ten behoeve van dit intern beraad en bevatten vrijwel altijd persoonlijke beleidsopvattingen. Met het oog op het belang van de grondwettelijke taak van de ministerraad inzake de eenheid van beleid kunnen deze stukken niet worden verstrekt.

BESLUIT:

Naar aanleiding van uw verzoek van 23 december 2005 besluit ik dat toezending van de door u in uw brief onder 1,3,4,5,6,8 en 9 gevraagde informatie achterwege kan blijven omdat deze informatie reeds openbaar is en toegankelijk voor het publiek en dat de door u in uw brief onder 2 gevraagde informatie niet verstrekt kan worden omdat dit vertrouwelijke informatie ten behoeve van intern beraad betreft.

Hiermee vertrouw ik u naar behoren te hebben geïnformeerd.

Met dit besluit heeft de heer G.N. Roes namens de directeur Wetgeving namens de Minister van Justitie van een zeer heldere en eenvoudige verzoek om informatie op grond van de Wet openbaarheid van bestuur een zeer complex in zich zelf strijdig besluit genomen waarmee door een groot rookgordijn de verzochte informatie wordt afgeschermd.

Tegen dit in zich zelf strijdig (en met rookgordijnen informatie afgeschermd) besluit heeft appellant bij brief van 14 februari 2006 een bezwaarschrift ingediend bij de Minister van Justitie. In betreffend bezwaarschrift heeft appellant letterlijk het volgende geschreven:

‘Excellentie,

Hierbij tekenen wij bezwaar aan tegen uw besluit van 5 januari 2006, kenmerk 5396899/06, genomen op ons informatieverzoek van 23 december 2005 op de volgende gronden:

1e bezwaargrond

In ons verzoekschrift van 23 december 2005 hebben wij u onder punt 1 verzocht een afschrift van ‘het wetsvoorstel door ambtenaren van betrokken ministeries’. Met het in geding zijnde besluit heeft u daarop beslist dat openbaring reeds heeft plaatsgevonden waarin u verwijst naar www.overheid.nl Helaas hebben wij het betreffende wetsvoorstel dat door ambtenaren en ministers is opgesteld niet kunnen vinden!

Wij verzoeken u derhalve ons op grond van een nieuw verzoek om informatie betreffend document alsnog toe te zenden, zodat aan ons daarmee de mogelijkheid wordt geboden om daarop later wel of niet inhoudelijk bezwaar te kunnen maken.

2e bezwaargrond

In ons verzoekschrift van 23 december 2005 hebben we u onder punt 2 verzocht een afschrift van 'de beoordeling van het uitgewerkte wetsvoorstel door de ministerraad'. Op blz 3, 2e alinea van het in geding zijnde besluit schrijft u daarover letterlijk het volgende:

" Wat betreft de besluitenlijst kan ik u mededelen dat de ministerraad destijds akkoord is gegaan met de beide voorstellen. Voor informatie uit de notulen van de ministerraad geldt dat deze informatie niet openbaar is. Openbaarmaking van deze informatie moet naar mijn oordeel op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder a en artikel 11 , eerste lid van de Wob achterwege blijven. Uw verzoek om openbaarmaking van deze informatie moet ik dan ook afwijzen."

Omdat wij deze informatie willen gebruiken inzake milieurecht en dat de kwaliteit van het milieu ten goede komt heeft u met het achterhouden hiervan gehandeld in strijd met het Europese verdrag van Aarhus

3e bezwaargrond

In ons verzoekschrift van 23 december 2005 hebben we u onder punt 3 verzocht een afschrift van 'het akkoord van de ministerraad en de aanbieding aan de Raad van State ter advisering (art 73 van Grondwet)' Op blz 3, 2e alinea van het in geding zijnde besluit schrijft u daarover letterlijk het volgende:

'Wat betreft de besluitenlijst kan ik u mededelen dat de ministerraad destijds akkoord is gegaan met de beide voorstellen. Voor informatie uit de notulen van de ministerraad geldt dat deze informatie niet openbaar is. Openbaarmaking van deze informatie moet naar mijn oordeel op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder a en artikel 11 , eerste lid van de Wob achterwege blijven. Uw verzoek om openbaarmaking van deze informatie moet ik dan ook afwijzen'.

Op blz 4 van het zelfde besluit schrijft u letterlijk het volgende:

BESLUIT:

'Naar aanleiding van uw verzoek van 23 december 2005 besluit ik dat toezending van de door u in uw brief onder 1,3,4,5,6,7,8, en 9 gevraagde informatie achterwege kan blijven omdat deze informatie reeds openbaar is en toegankelijk voor het publiek en dat de door u in uw brief onder 2 gevraagde informatie niet vertrekt kan worden omdat dit vertrouwelijke informatie ten behoeve van intern beraad betreft.'

Daarmee heeft u met in het geding zijnde besluit een in zichzelf strijdig besluit genomen. In de overwegingen op blz 3 schrijft u namelijk dat het verzochte onder punt 2 en 3 vertrouwelijke informatie betreft en op blz 4 onder besluit schrijft u dat enkel de onder punt 2 gevraagde informatie vertrouwelijke informatie betreft. Daar uw besluit bindend is betekent dat u alsnog daarop de onder punt 3 verzochte informatie zal moeten verstrekken.

Wij verzoeken u derhalve ons op grond van een nieuw verzoek om informatie het onder punt 3 verzochte document alsnog toe te zenden, zodat ons daarmee de mogelijkheid wordt geboden om daarop later inhoudelijk bezwaar te kunnen maken.

4e bezwaargrond

In ons verzoekschrift van 23 december 2005 hebben we u onder punt 4 verzocht een afschrift van Het advies van de Raad van State en het voorleggen daarvan aan de Kroon (ministerraad en HM Koningin). Met het in het geding zijnde besluit heeft u beslist dat deze informatie inderdaad op grond van de Wet Openbaarheid van bestuur moet worden verstrekt. U heeft dat echter verzuimd door enkel te verwijzen naar een algemene website. www.overheid.nl Op deze website hebben wij dit niet kunnen vinden.

Daar uw besluit bindend is betekent dat u alsnog daarop de onder punt 4 verzochte informatie zult moeten verstrekken.

Wij verzoeken u derhalve ons op grond van een nieuw verzoek om informatie het onder punt 4 verzochte document alsnog toe te zenden, zodat ons daarmee de mogelijkheid wordt geboden om daarop later inhoudelijk bezwaar te kunnen maken.

5e bezwaargrond

In ons verzoekschrift van 23 december 2005 hebben we u onder punt 5 verzocht een afschrift van ‘Het rapport van de Kroon met een inhoudelijke reactie aan de bewindslieden (ministers en staatssecretarissen)’ Met het in het geding zijnde besluit heeft u beslist dat deze informatie inderdaad op grond van de Wet Openbaarheid van bestuur moet worden verstrekt. U heeft dat echter verzuimd door enkel te verwijzen naar een algemene website. www.overheid.nl Op deze website hebben wij dit niet kunnen vinden.

Daar uw besluit bindend is betekent dat u alsnog daarop de onder punt 5 verzochte informatie zal moeten verstrekken.

Wij verzoeken u derhalve ons op grond van een nieuw verzoek om informatie het onder punt 5 verzochte document alsnog toe te zenden, zodat ons daarmee de mogelijkheid wordt geboden om daarop later inhoudelijk bezwaar te kunnen maken.

6e bezwaargrond

In ons verzoekschrift van 23 december 2005 hebben we u onder punt 6 verzocht een afschrift van ‘de stukken met een nummer bestaande uit vijf cijfers, die aan het parlement moet zijn voorgelegd voor plenaire behandeling’. Met het in het geding zijnde besluit heeft u beslist dat deze informatie inderdaad op grond van de Wet Openbaarheid van bestuur moet worden verstrekt. U heeft dat echter verzuimd door enkel te verwijzen naar een algemene website. www.overheid.nl Op deze website heb ik dit niet kunnen vinden.

Daar uw besluit bindend is betekent dat u alsnog daarop de onder punt 6 verzochte informatie zal moeten verstrekken.

Wij verzoeken u derhalve ons op grond van een nieuw verzoek om informatie het onder punt 6 verzochte document alsnog toe te zenden, zodat ons daarmee de mogelijkheid wordt geboden om daarop later inhoudelijk bezwaar te kunnen maken.

7e bezwaargrond

In ons verzoekschrift van 23 december 2005 hebben we u onder punt 7 verzocht een afschrift van moties, amendementen, toevoegingen en wijzigingen die op het wetsontwerp in de Tweede Kamer zijn gedaan. Met het in het geding zijnde besluit heeft u beslist dat deze informatie inderdaad op grond van de Wet Openbaarheid van bestuur moet worden verstrekt. U heeft dat echter verzuimd door enkel te verwijzen naar een algemene website. www.overheid.nl Op deze website hebben wij dat niet kunnen vinden.

Daar uw besluit bindend is betekent dat u alsnog daarop de onder punt 7 verzochte informatie zal moeten verstrekken.

Wij verzoeken u derhalve ons op grond van een nieuw verzoek om informatie het onder punt 7 verzochte document alsnog toe te zenden, zodat ons daarmee de mogelijkheid wordt geboden om daarop later inhoudelijk bezwaar te kunnen maken.

8e bezwaargrond

In ons verzoekschrift van 23 december 2005 hebben we u onder punt 8 verzocht een afschrift van de goedkeuring van het wetsontwerp door de Tweede Kamer. Het voorleggen aan de Eerste Kamer en de goedkeuring van de Eerste Kamer. Met het in het geding zijnde besluit heeft u beslist dat deze informatie inderdaad op grond van de Wet Openbaarheid van bestuur moet worden verstrekt. U heeft dat echter verzuimd door enkel te verwijzen naar een algemene website. www.overheid.nl Op deze website hebben wij dat niet kunnen vinden.

Daar uw besluit bindend is betekent dat u alsnog daarop de onder punt 8 verzochte informatie zal moeten verstrekken.

Wij verzoeken u derhalve ons op grond van een nieuw verzoek om informatie het onder punt 8 verzochte document alsnog toe te zenden, zodat ons daarmee de mogelijkheid wordt geboden om daarop later inhoudelijk bezwaar te kunnen maken.

9e bezwaargrond

In ons verzoekschrift van 23 december 2005 hebben we u onder punt 9 verzocht een afschrift van publicatie van de Wet in de Staatscourant. Met het in het geding zijnde besluit heeft u beslist dat deze informatie inderdaad op grond van de Wet Openbaarheid van bestuur moet worden verstrekt. U heeft dat echter verzuimd door enkel te verwijzen naar een algemene website. www.overheid.nl Op deze website hebben wij dat niet kunnen vinden.

Daar uw besluit bindend is betekent dat u alsnog daarop de onder punt 7 verzochte informatie zal moeten verstrekken.

Wij verzoeken u derhalve ons op grond van een nieuw verzoek om informatie het onder punt 7 verzochte document alsnog toe te zenden, zodat ons daarmee de mogelijkheid wordt geboden om daarop later inhoudelijk bezwaar te kunnen maken.

Gezien de onzorgvuldige afhandeling van ons verzoekschrift door G.N. Roes, directeur Wetgeving, namens de minister van Justitie vragen wij ons eerlijkheidshalve af of de heer Roes hiervoor gemachtigd is?

Om dat te kunnen beoordelen, verzoeken wij u ons op grond van de Wet openbaarheid van bestuur een afschrift van het mandateringsbesluit te

laten toekomen, waaruit blijkt dat de heer Roes gemachtigd is om namens de minister van Justitie besluiten te nemen op grond van de Wet openbaarheid van bestuur.

Omdat u ons de in onze brief van 23 december 2005 verzochte informatie gewoonweg niet hebt verstrekt is de eenduidigheid van die informatie daarmee los zand is geworden.

Op grond van de Wet openbaarheid van bestuur bent u wettelijk verplicht om de eerder verzochte informatie aan ons toe te zenden. Met het in het geding zijnde besluit hebt u dat nagelaten. Om die reden verzoeken wij op grond van een nieuw verzoek om informatie de verzochte informatie onder de punten 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8 en 9, waarvan u zelf hebt beslist dat ze verstrekt moeten worden, alsnog te verstrekken. Pas nadat we die informatie hebben ontvangen kunnen wij wel of niet gemotiveerd bezwaar maken op bovengenoemde punten.

Wij verzoeken u derhalve voor de nadere motivering van dit bezwaarschrift een nader termijn te vergunnen van zes weken nadat wij van u de hierboven verzochte informatie op grond van de Wet openbaarheid van bestuur hebben ontvangen.

Alvorens u overgaat tot het nemen van een besluit op dit bezwaarschrift verzoek en wij u ons hierover in ieder geval te horen en het tijdstip van de hoorzitting af te stemmen met onze drukke agenda.'

Dit bezwaarschrift is op 21 maart 2006 achter gesloten deuren ter zitting behandeld voor de adviescommissie bezwaar- en beroepschriften van het ministerie van Justitie door mr. P.W. de Vries (voorz.), mr. T.C. Borman (lid) en mr. L.C. Vogelaar (lid); allen werkzaam bij het ministerie van Justitie.

Bovengenoemd bezwaarschrift d.d. 14 februari 2006 hebben wij voor bovengenoemde commissie middels onze pleitnotitie van 21 maart 2006 toegelicht.

Op bovengenoemd bezwaarschrift d.d. 14 februari 2006 met bijbehorende pleitnotitie d.d. 21 maart 2006 heeft P.H. Holthuis, de directeur-generaal Wetgeving, Rechtspleging en Rechtsbijstand, namens de minister van Justitie bij besluit van 27 april 2006, kenmerk: 5417876/06/6, letterlijk het volgende beslist:

'Geachte heer Verlinden,

Naar aanleiding van uw bezwaarschrift van 14 februari 2006 bericht ik u als volgt.

Verloop van de procedure

Bij uw brief van 23 december 2005 heeft u met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) verzocht om informatie over de totstandkomingsgeschiedenis van de Wet Uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb en de Aanpassingwet uniforme openbare voorbereidingsprocedure. Bij besluit van 5 januari 2006 (5396899/06) heb ik afwijzend beslist op uw verzoek, omdat de gevraagde informatie voor een deel reeds openbaar en toegankelijk voor het publiek is en voor deel vertrouwelijke informatie opgenomen in documenten die zijn

opgesteld voor intern beraad betreft, die niet verstrekt kan worden. Tegen mijn besluit heeft u bij brief van 14 februari 2006 bezwaar gemaakt. Op 21 maart 2006 heeft u uw bezwaarschrift tijdens een hoorzitting mondeling toegelicht. Het verslag van de hoorzitting is als bijlage bij deze beslissing gevoegd,

Ontvankelijkheid

Uw bezwaarschrift is ingediend binnen zes weken na bekendmaking van het besluit en het voldoet ook aan de overige door de Algemene wet bestuursrecht gestelde eisen, zodat het bezwaarschrift ontvankelijk is.

Wettelijk kader

Uw verzoek moet worden beoordeeld aan de hand van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob). Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wob kan een ieder een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid richten tot een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid daarvan werkzame instelling, dienst of bedrijf. Een dergelijk verzoek wordt ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in artikel 10 en 11 van de Wob. Informatieverstrekking blijft op grond van het artikel 10, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wob achterwege voor zover dit de eenheid van de Kroon zou kunnen schaden. Voorts wordt op grond van artikel 11 van de Wob geen informatie verstrekt over persoonlijke beleidsopvattingen, die zijn opgenomen in documenten opgesteld ten behoeve van intern beraad.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, van de Wet openbaarheid van bestuur verstrekt het bestuursorgaan de informatie met betrekking tot de documenten die de verlangde informatie bevatten door:

- a. kopie ervan te geven of de letterlijke inhoud ervan in andere vorm te verstrekken.
- b. Kennisneming van de inhoud toe te staan,
- c. Een uittreksel of een samenvatting van de inhoud te geven, of
- d. Inlichtingen daaruit te verschaffen.

In artikel 7, tweede lid, is bepaald dat het bestuursorgaan de informatie verstrekt in de door verzoeker verzochte vorm, tenzij:

- a. het verstrekken van de informatie in die vorm redelijkerwijs niet geveerd kan worden;
- b. de informatie reeds in een andere, voor de verzoeker gemakkelijk toegankelijk vorm voor het publiek beschikbaar is.

Bezwaargronden

Als gronden voor uw bezwaar voert u aan:

- a. U bent het er niet mee eens dat ik uw verzoek om openbaarmaking van de in uw verzoek onder 1, 4, 5, 6, 7, 8 en 9 gevraagde informatie heb afgewezen met als reden dat dit reeds openbaar gemaakte informatie betreft. U geeft daarbij aan dat u de informatie ondanks de handleiding in de beslissing niet op de genoemde website heeft kunnen vinden.
- b. Naar uw mening heb ik de in uw verzoek onder 2 gevraagde informatie ten onrechte niet aangemerkt als milieu-informatie.
- c. Volgens u heb ik ten onrechte geen afschrift verstrekt van de documenten die onder 3 heeft gevraagd, namelijk het akkoord van de ministerraad en de aanbieding aan de Raad van State ter advisering.

Ten aanzien van de bezwaargronden overweeg als volgt:

Beoordeling van het bezwaar

1. U stelt dat ik uw verzoek niet kon afwijzen met als reden dat dit voor een deel informatie betreft die al openbaar is gemaakt. Openbaarmaking van de

door u gevraagde informatie heeft reeds plaatsgevonden, bijvoorbeeld via de website www.overheid.nl, waarnaar ik in mijn beslissing verwees. Met ingang van 8 juli 2005 is in artikel 7, tweede lid, van de Wob de voorwaarde opgenomen dat de informatie “voor de aanvrager gemakkelijk toegankelijk moet zijn.” Aan deze voorwaarde meen ik in dit geval te hebben voldaan aangezien de informatie op gemakkelijke wijze toegankelijk is. De informatie is niet alleen op de wijze vermeld in mijn beslissing beschikbaar via Internet, maar ook raadpleegbaar bij openbare bibliotheken en tegen betaling verkrijgbaar bij Sdu uitgevers bv. Uw bezwaar acht ongegrond.

2. U meent dat ik de beoordeling van het wetsvoorstel door de ministerraad ten onrechte niet heb aangemerkt als milieu – informatie, waarvoor een strikter openbaarheidsregime geldt. In artikel 1, onder g, van de Wob wordt aangesloten bij artikel 19.1a van de Wet milieubeheer voor het begrip milieu-informatie. Daaronder wordt, kort gezegd, verstaan alle informatie neergelegd in documenten over de toestand van elementen van het milieu, factoren en activiteiten die de elementen van het milieu aantasten of waarschijnlijk aantasten en maatregelen die daarmee verband houden en de toestand van de menselijke gezondheid en veiligheid, de menselijke levensomstandigheden en culturele waardevolle gebieden en bouwwerken. Uw verzoek ziet niet op milieu-informatie in de zin van de Wob maar op informatie over een algemeen bestuursrechtelijke onderwerp te weten de wetsgeschiedenis van de Wet uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb en de Aanpassingswet uniforme openbare voorbereidingsprocedure. Ik acht uw bezwaar op dit punt dan ook niet gegrond.

3. Uw derde bezwaar tegen mijn beslissing is dat ik u het akkoord van de ministerraad en de aanbieding van de Raad van State ter advisering niet heb verstrekt. De gevraagde informatie is u niet verstrekt omdat deze reeds openbaar is gemaakt. In mijn beslissing op uw verzoek heb ik u medegedeeld dat uit de besluitenlijst van de ministerraad blijkt dat de ministerraad destijds akkoord is gegaan met de beide voorstellen. Van de aanbieding van de wetsvoorstellen aan de Raad van State blijkt uit de parlementaire stukken, die reeds openbaar zijn. Deze zijn ook opgenomen op het bij mijn besluit gevoegde overzicht van zoekresultaten op Internet. Het betreft de documenten 27023, nr. B respectievelijk 29421, nr.4. De besluitenlijst van de ministerraad, waarin deze informatie ook is opgenomen, kan ik u niet verstrekken aangezien dit een document is waarin persoonlijke beleidsopvattingen zijn opgenomen. Daarover wordt ingevolge artikel 11, eerste lid, van de Wob geen informatie verstrekt. Overigens bevat de besluitenlijst van de ministerraad niet meer informatie over de onderhavige bestuurlijke aangelegenheden, dan de informatie die reeds openbaar is gemaakt. Uw bezwaar op dit punt acht ik niet gegrond.

Beslissing

Ik handhaaf het besluit.

Hiermee vertrouw ik u naar behoren te hebben geïnformeerd.’

Onder punt 1 met als titel “ Ontstaan en loop van de procedure” van de in geding zijnde uitspraak WOB 06/5110- FRC van 24 augustus 2007 heeft de rechtbank verder letterlijk als volgt beslist:

“Eiser heeft bij brieven van 12 juli 2007 en 13 juli 2007 nadere stukken ingediend”

Dit is in strijd met de waarheid. Ondergetekende heeft ook bij brief van 22 september 2006 nadere stukken ingediend. Opvallend is dat deze namens eiser bij brief van 22 september 2006 ingediende nadere stukken kennelijk niet meer in het dossier zitten. Dit des te meer daarmee feitelijk is komen vast te staan dat R.A.Verlinden als rechtstreeks belanghebbende (privé persoon) het Wob-verzoek heeft gedaan en bezwaar heeft aangetekend. Om u hiervan te overtuigen vindt u bijgevoegd een afschrift van ons bij brief van 22 september 2006 (kenmerk: BeVaCo/06066/B) toegezonden nadere motivering aan de rechtbank 's-Gravenhage (**zie productie 1**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. In betreffende bij brief van 22 september 2006 toegezonden nadere stukken hebben wij letterlijk het volgende geschreven:

Geacht College

Namens R.A. Verlinden, mede namens Platform Belangen van Consument, Westersingel 51, 3014 GV te Rotterdam, hierna te noemen: appelland, laten wij naar aanleiding van uw brief van 15 september 2006 in opgemelde zaak de volgende nadere stukken toekomen:

- de brief van 19 september 2006 met bijbehorend paspoort van appelland aan ondergetekende (zie bijlage)(2 pagina's) :

Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaal en ingelast te beschouwen. In betreffende brief heeft appelland aan ondergetekende letterlijk het volgende geschreven:

=====
===

Geachte heer van Rooij,

Betreft: Brief van, Rechtbank 's-Gravenhage, sector Bestuursrecht, d.d. 15 september 2006. Procesnummer: 06/4797 WOB BB, inzake het beroep van R.A.Verlinden en Platform Belangen van Consument te Rotterdam.

In reactie op de in hoofde genoemde brief het volgende:

Waarom vraagt de griffier van de Rechtbank – 's-Gravenhage naar een origineel uittreksel van het bewijs van inschrijving register Kamer van koophandel van bovengenoemd rechtspersoon (Platform Belangen van Consument) als zij weten dat het wettelijk onmogelijk is om een platform als rechtspersoon bij de Kamer van Koophandel in te schrijven?

Het platform BeVaCo bestaat uit privé personen en personen die maatschappelijke organisaties vertegenwoordigen, die veelal schriftelijk te kennen hebben gegeven, via de BeVaCo nieuwsbrief geïnformeerd te willen worden over alle maatschappelijke zaken die BeVaCo te melden heeft. Het

Groot woordenboek der Nederlandse taal van Dale spreekt over: 'verhoging van de grond of om iets goed te overzien'. Zo waren op 21 maart 2006, een aantal consumenten, van het platform, in Den Haag aanwezig om de hoorzitting Wet Openbaarheid van bestuur, betreffende de onderhavige zaak, bij te wonen. Helaas hadden de gemandateerde ambtenaren besloten de hoorzitting, tot grote woede van de omstanders, achter gesloten deuren te laten plaats vinden. Dankzij een platform, als BeVaCo, werd dit zichtbaar.

In het uiterste geval ben ik bereid u de lijsten met namen te overleggen waarvan de mensen te kennen hebben gegeven de informatie van BeVaCo te willen ontvangen. In verband met het recht op privacy heb ik hier in beginsel bezwaar tegen. Als u bereid bent de kosten te betalen, kan wat mij betreft een register accountant op grond van uw wensen een onderzoek doen naar ons consumentenbestand en een verklaring hierover afgeven.

Verder merk ik op dat het beroep is gedaan op verzoek van R.A.Verlinden , mede namens Platform Belangen van Consument. Voor de goede orde stuur ik u bijgaand een afschrift van mijn paspoort.

In afwachting van uw antwoord verblijf ik met verschuldigde hoogachting,

Platform Belangen van Consument (BeVaCo)

Robert A. Verlinden.

Bijl.: Afschrift paspoort.

=====
====

In afwachting van uw antwoord verblijven wij,

Met deze stukken in het dossier kan het niet anders zijn dan dat R.A.Verlinden als rechtstreeks belanghebbende (privé persoon) dit Wob-verzoek heeft aangespannen en dat de in geding zijnde uitspraak hierop zal moeten worden vernietigd.

3e grond voor vernietiging:

Onder punt 2 met als titel “ Overwegingen” van de in geding zijnde uitspraak WOB 06/5110- FRC van 24 augustus 2007 heeft de rechtbank letterlijk als volgt beslist:

Verzoek om schorsing/heropening

Eiser heeft ter zitting aangevoerd dat hij het verweerschrift niet heeft ontvangen en dat hij niet heeft kunnen reageren op de inhoud daarvan. Eiser heeft verzocht het onderzoek te schorsen dan wel de zitting te heropenen teneinde – kort gezegd – hem in de gelegenheid te stellen nader onderzoek te doen naar aanleiding van de inhoud van het verweerschrift. Ten aanzien van dit verzoek overweegt de rechtbank het volgende.

De rechtbank acht niet aannemelijk dat het verweerschrift niet door haar aan de gemachtigde van eiser is verzonden. In het dossier bevindt zich een brief gedateerd 22 januari 2007, gericht aan de gemachtigde van eiser, waarbij een kopie van het verweerschrift aan hem is toegezonden. Uit het geautomatiseerde postregistratiesysteem van de

rechtbank blijkt dat het verweerschrift op die datum daadwerkelijk aan de gemachtigde van eiser is verzonden. Hieraan doet niet af de stelling van eiser dat verweerder bepaalde stukken niet ontvangen zou hebben, reeds nu dat stukken betreft die verzonden zijn door de rechtbank te 's-Gravenhage en niet door deze rechtbank.

Ook overigens heeft de rechtbank geen reden om strijd met de goede procesorde aannemelijk te achten. Daartoe overweegt de rechtbank dat het verweerschrift niet wezenlijk een andere inhoud of strekking heeft dan het bestreden besluit, waarop eiser adequaat heeft kunnen reageren. Dat klemt te meer nu eisers gemachtigde op de dag van de zitting omstreeks 11.30 uur een kopie van het verweerschrift heeft verkregen en de zitting eerst om circa 16.00 uur is aangevangen, zodat eisers gemachtigde eventuele afwijkingen in het (minder dan vijf pagina's beslaande) verweerschrift ten opzichte van het bestreden besluit heeft kunnen opmerken. Dat eiser ter zitting vervolgens niet heeft willen reageren op het standpunt van verweerder, ondanks diverse malen daartoe expliciet in de gelegenheid te zijn gesteld, komt dan ook voor zijn risico en kan bewerkstelligen dat alsnog strijd met de goede procesorde moet worden aangenomen.

De rechtbank heeft op grond van het bovenstaande geen reden gezien het onderzoek te schorsen dan te heropenen.

Deze overwegingen kunnen nooit in stand blijven en wel op basis van de volgende gronden:

1^e grond:

In onze bij brief van 12 juli 2007 toegezonden nadere stukken hebben wij de rechtbank letterlijk het volgende verzocht:

“Omdat wij niet precies op de hoogte zijn van de stukken die u op dit moment in uw dossier hebt zitten, waarop u uw beslissing gaat baseren, verzoeken wij u een kopie van alle in het dossier zittende stukken per kerende post aan ons te laten toekomen. Mocht toezending van die stukken achterwege blijven dan zal u ruim voor de zitting worden verzocht om de zitting om die reden daarvoor op te schorten.”

Op ons bovengenoemd nadrukkelijk verzoek d.d. 12 juli 2007 aan de rechtbank om toezending van alle in het dossier liggende stukken is geen uitvoering gegeven. Als daaraan wel uitvoering zou zijn gegeven overeenkomstig het verzoek dan hadden wij 9 dagen voor de hoorzitting op 25 juli 2007 over het verweerschrift d.d. 21 juli 2006 van de minister van justitie kunnen beschikken en hadden wij daarop met onderbouwing aan nadere stukken nog kunnen reageren. Deze mogelijkheid heeft de rechtbank Rotterdam bij appellant ontnomen. Het moge u duidelijk zijn dat appellant van een dergelijk nalatig handelen door de rechtbank Rotterdam daarvan niet het slachtoffer mag zijn.

2^e grond:

Een vaststaand feit is dat appellant het verweerschrift d.d. 21 juli 2006 van de minister van Justitie niet had ontvangen. Wij hebben namens appellant daarop dan ook niet inhoudelijk kunnen reageren met onderbouwende nadere stukken die aan het procesdossier hadden moeten worden toegevoegd. Voor wat betreft het risico voor het niet hebben ontvangen van het verweerschrift van de minister van Justitie d.d. 20 juli 2006 staat in het Jaarverslag 1993 (Tweede Kamer, vergaderjaar 1993-1994, 23 655 nr. 1-2) van de Nationale ombudsman letterlijk het volgende geschreven (**zie productie 2**):

“... Het uitgangspunt van beoordeling door de Nationale Ombudsman is dat het risico van het niet-ontvangen van poststukken die niet aangetekend of met bericht van ontvangst zijn verzonden voor rekening komt van de afzender. Deze benadering- die steun vindt in uitspraken van verschillende rechterlijke instanties – wordt gevolgd ongeacht de vraag wie de afzender is, burger of overheid. Dit betekent dat wanneer de geadresseerde stelt een bepaald stuk niet te hebben ontvangen, op de verzender de bewijslast rust om aannemelijk te maken dat het bewuste stuk is verzonden en ook moet zijn aangekomen. Wanneer de verzender daar niet in slaagt komen de eventuele gevolgen daarvan voor zijn rekening.”

Dit betekent dat het risico bij het niet ontvangen hebben van betreffend verweerschrift d.d. 20 juli 2004 door appellant, bij niet aangetekende verzending van dat stuk, bij de rechtbank Rotterdam ligt. Dit omdat de rechtbank niet heeft kunnen aantonen dat appellant (of ondergetekende als gemachtigde van appellant) dit stuk ook daadwerkelijk heeft ontvangen. Mede gezien hetgeen staat geschreven onder “1^e grond” wordt dit alles wel erg bedenkelijk.

3^e grond:

De rechtbank heeft als volgt overwogen:

“Daartoe overweegt de rechtbank dat het verweerschrift niet wezenlijk een andere inhoud of strekking heeft dan het bestreden besluit, waarop eiser adequaat heeft kunnen reageren. Dat klemt te meer nu eisers gemachtigde op de dag van de zitting omstreeks 11.30 uur een kopie van het verweerschrift heeft verkregen en de zitting eerst om circa 16.00 uur is aangevangen, zodat eisers gemachtigde eventuele afwijkingen in het (minder dan vijf pagina’s beslaande) verweerschrift ten opzichte van het bestreden besluit heeft kunnen opmerken. Dat eiser ter zitting vervolgens niet heeft willen reageren op het standpunt van verweerder, ondanks diverse malen daartoe expliciet in de gelegenheid te zijn gesteld, komt dan ook voor zijn risico en kan bewerkstelligen dat alsnog strijd met de goede procesorde moet worden aangenomen.”

De rechtbank had gezien hetgeen staat geschreven onder “ 1^e en 2^e grond” en het feit dat zowel appellant en zijn gemachtigde (ondergetekende) op betreffend verweerschrift van de minister van Justitie om eerder genoemde redenen niet inhoudelijk wilden reageren niet in de beoordeling van haar uitspraak mogen betrekken. Nu dat

toch is gedaan kan het in geding zijnde besluit ook hierop nooit in stand blijven en dient ook hierop te worden vernietigd.

4^e grond voor vernietiging:

Onder punt 3 met als titel “ Inhoudelijke beoordeling” van de in geding zijnde uitspraak WOB 06/5110- FRC van 24 augustus 2007 heeft de rechtbank letterlijk als volgt beslist:

Inhoudelijke beoordeling

Eiser heeft verweerder op grond van de Wob verzocht om verstrekking van de stukken met betrekking tot de Wet uniforme openbare voorbereidingsprocedure en de Aanpassingswet uniforme openbare voorbereidingsprocedure. Onder verwijzing naar artikel 7, tweede lid, onderdeel b, van de Wob, heeft verweerder gesteld dat de verzochte informatie reeds openbaar is gemaakt en voor eiser toegankelijk is en daarom geweigerd te verstrekken de onder navolgende nummers door eisers verzochte stukken:

- 1. het betreffende wetsvoorstel;**
- 4. het advies van de Raad van State en het voorleggen daarvan aan de Kroon;**
- 5. het rapport van de Kroon met reactie aan de bewindslieden;**
- 6. de aan het parlement ter plenaire behandeling voorgelegde stukken**
- 7. moties, amendementen, toevoegingen en wijzigingen op het wetsontwerp;**
- 8. goedkeuring van het wetsontwerp door de Tweede Kamer, het voorleggen aan de goedkeuring door de Eerste Kamer, en**
- 9. publicatie van de wet in de Staatscourant.**

Verweerder heeft voorts geweigerd aan eiser te verstrekken de onder de navolgende nummers door eiser verzochte stukken:

- 2. de beoordeling van het uitgewerkte wetsvoorstel door de ministerraad, en**
- 3. het akkoord van de ministerraad en de aanbieding aan de Raad van State**

Aan deze weigering heeft verweerder ten grondslag gelegd dat de aanbieding van het wetsvoorstel blijkt uit in het bestreden besluit nader aangeduide kamerstukken die reeds openbaar zijn gemaakt. Met betrekking tot de besluitenlijst en notulen van de ministerraad heeft verweerder overwogen dat deze niet openbaar gemaakt kunnen worden, nu ten aanzien van een deel van de in die stukken vastgelegde informatie geheimhoudingsplicht bestaat en het stukken betreft ten behoeve van intern beraad waarin persoonlijke beleidsopvattingen zijn opgenomen,. Ter bescherming van de eenheid van het regeringsbeleid en van de ongestoorde uitwisseling van opvattingen tussen ambtenaren en bewindspersonen, kunnen de onder 2 en 3 verzochte stukken naar het oordeel van verweerder niet worden verstrekt.

Eiser kan zich met die standpunten niet verenigen. Hij is van mening dat alle door hem verzochte informatie door verweerder verstrekt dient te worden. De verwijzing naar op het internet gepubliceerde stukken acht hij onvoldoende. De notulen en de besluitenlijst van de ministerraad dienen volgende eiser wel te worden verstrekt, nu alle verzochte informatie milieu-informatie betreft.

Ingevolge artikel 1, aanhef en onder g, van de Wob wordt onder milieu-informatie verstaan hetgeen daaronder in artikel 19.1a van de Wet milieubeheer (hierna: Wm) wordt verstaan.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wob kan, voor zover thans van belang, een ieder een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid, richten tot een bestuursorgaan. Ingevolge het vijfde lid wordt een verzoek om informatie ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 10 en 11.

Ingevolge artikel 10, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wob blijft het verstrekken van informatie ingevolge de Wob achterwege voor zover dit de eenheid van de Kroon in gevaar zou kunnen brengen.

Ingevolge artikel 11, eerste lid, van de Wob wordt geen informatie verstrekt uit ten behoeve van intern beraad opgestelde documenten voor zover daarin persoonlijke beleidsopvattingen zijn opgenomen.

De rechtbank komt tot de volgende beoordeling.

Anders dan eiser meent kan de door hem verzocht informatie, die de totstandkoming en wijziging van een aantal wetten betreft, niet worden gekwalificeerd als milieu-informatie als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder g, van de Wob nu die informatie ingevolge de Wm – kort gezegd – milieu-inhoudelijke informatie betreft, waaronder de thans aan het geding door eiser ten grondslag gelegde wetgeving niet kan worden begrepen.

Met betrekking tot de reeds openbaar gemaakte stukken, te weten de informatie die eiser heeft verzocht onder de nummers 1, 4 tot en met 9 en (gedeeltelijk) onder 3, overweegt de rechtbank dat verweerder met juistheid heeft gesteld dat door ter beschikkingstelling van die informatie op de website www.overheid.nl de informatie reeds openbaar is gemaakt en op voor eiser gemakkelijk toegankelijke vorm beschikbaar is. Niet valt in te zien waarom eiser niet de beoogde informatie zou kunnen raadplegen op deze website, waarbij komt dat verweerder eiser een gespecificeerde lijst met Kamerstuknummers en vindplaatsen heeft doen toekomen. Dit onderdeel van het beroep kan daarom niet slagen.

Verweerder heeft zich voorts met juistheid op het standpunt gesteld dat de imperatieve weigeringsgronden van artikel 10, eerste lid onder a, van de Wob en artikel 11, eerste lid, van de Wob, in de weg staan aan verstrekking van de onder 2 en (gedeeltelijk) 3 verzochte informatie. Verweerder stelling dat de notulen en de besluitenlijst van de ministerraad beide stukken zijn waarop deze weigeringsgronden zien, onderschrijft de rechtbank. Reeds uit de aard van de stukken, die als staatsgeheim moeten worden aangemerkt, blijkt dat deze zijn opgesteld ten behoeve van intern beraad, persoonlijke beleidsopvattingen bevatten en raken de eenheid van het regeringsbeleid. Verweerder heeft derhalve terecht geweigerd deze stukken openbaar te maken. Ook dit onderdeel van het beroep kan daarom niet leiden tot het door eiser beoogde resultaat.

De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Ten overvloede overweegt de rechtbank het volgende. Voor zover eiser mocht hebben beoogd wetgeving in formele zin te doen toetsen via de rechter, kan hij in dat oogmerk niet slagen. De rechtbank overweegt in dat kader dat artikel 120 van de Grondwet bepaalt dat de rechter niet treedt in de grondwettigheid van wetten en verdragen. In zijn arrest van 14 april 1989 (AB1989,207) heeft de Hoge Raad overwogen dat uit die bepaling volgt dat “moet worden geoordeeld dat de rechter de hem gestelde grenzen zou overschrijden door te oordelen dat artikel 120 Grondwet zich niet (ook) tegen toetsing van de wet

aan fundamentele rechtsbeginselen verzet". Hieruit volgt dat eiser met zijn beroep dat eventuele oogmerk niet kan realiseren.

Deze overwegingen kunnen nooit in stand blijven en wel op basis van de volgende gronden:

1^e grond:

Bijgevoegd vindt u:

- een afschrift van onze pleitnotitie d.d. 9 oktober 2007 in de zaak met als nummer: 200706494/1/M1 aanhangig gemaakt bij de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (**zie productie 3**).
- Bij deze zaak behorende uitspraak nummer: 200706494/1 van 31 oktober 2007 van de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (**zie productie 4**).
- bij deze zaak behorende uitspraak nummer: 200706494/2 van 9 oktober 2007 van de meervoudige wrakingskamer van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (**zie productie 5**).

Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud het als herhaald en ingelast te beschouwen.

Met bovengenoemde uitspraak nummer: 200706494/1 van 31 oktober 2007 van de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State **in samenhang met** bijbehorende onherroepelijke uitspraak nummer: 200706494/2 van 9 oktober 2007 van de meervoudige wrakingskamer van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is onherroepelijke jurisprudentie ontstaan dat informatie die op internet staat, waarnaar wordt verwezen, niet in de beoordeling van een geschil wordt betrokken en betreffende rechter (staatsraad) daarop ook niet kan worden gewraakt.

Op grond van deze onherroepelijke jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State kan de volgende beoordeling van de rechtbank Rotterdam in de in geding zijnde uitspraak nooit in stand blijven:

“Met betrekking tot de reeds openbaar gemaakte stukken, te weten de informatie die eiser heeft verzocht onder de nummers 1, 4 tot en met 9 en (gedeeltelijk) onder 3, overweegt de rechtbank dat verweerder met juistheid heeft gesteld dat door ter beschikkingstelling van die informatie op de website www.overheid.nl de informatie reeds openbaar is gemaakt en op voor eiser gemakkelijk toegankelijke vorm beschikbaar is. Niet valt in te zien waarom eiser niet de beoogde informatie zou kunnen raadplegen op deze website, waarbij komt dat verweerder eiser een gespecificeerde lijst met Kamerstuknummers en vindplaatsen heeft doen toekomen. Dit onderdeel van het beroep kan daarom niet slagen”

Wij verzoeken u dan ook de in geding zijnde uitspraak van de rechtbank Rotterdam ook hierop te vernietigen. Dit des te meer bij het

sluiten van het dossier alle op die uitspraak betrekking hebbende stukken in dat dossier behoren te zitten. Stukken die (ergens op de website bij www.overheid.nl) op internet kunnen worden gevonden kunnen niet worden toegevoegd aan dit sluitende dossier.

2^e grond:

De rechtbank Rotterdam heeft verder het volgende beoordeeld:

“Verweerder heeft zich voorts met juistheid op het standpunt gesteld dat de imperatieve weigeringsgronden van artikel 10, eerste lid onder a, van de Wob en artikel 11, eerste lid, van de Wob, in de weg staan aan verstrekking van de onder 2 en (gedeeltelijk) 3 verzochte informatie. Verweerder stelling dat de notulen en de besluitenlijst van de ministerraad beide stukken zijn waarop deze weigeringsgronden zien, onderschrijft de rechtbank. Reeds uit de aard van de stukken, die als staatsgeheim moeten worden aangemerkt, blijkt dat deze zijn opgesteld ten behoeve van intern beraad, persoonlijke beleidsopvattingen bevatten en raken de eenheid van het regeringsbeleid. Verweerder heeft derhalve terecht geweigerd deze stukken openbaar te maken. Ook dit onderdeel van het beroep kan daarom niet leiden tot het door eiser beoogde resultaat.”

Betreffende stukken hadden ingevolge vaste jurisprudentie op deze gronden nooit mogen worden geweigerd. Deze stukken hadden “geschoond” moeten worden verstrekt waarop de daarin voorkomende geheime informatie en persoonlijke beleidsopvattingen onzichtbaar waren gemaakt. Nu dat niet is gebeurd dient de in geding zijnde uitspraak van de rechtbank Rotterdam ook hierop te worden vernietigd. Wij verzoeken u dan ook de in geding zijnde uitspraak van de Rechtbank Rotterdam ook hierop te vernietigen.

Waar de wijziging van het begrip van *een ieder* in het begrip *rechtstreeks belanghebbende* voor rampzalige gevolgen heeft voor appellant R.A.Verlinden, als rechtstreeks belanghebbende, en de 16,5 miljoen Nederlanders, en daarmee voor het voortbestaan van onze representatieve democratie, zullen wij aan de hand van de volgende vier praktijkvoorbeelden verduidelijken:

Voorbeeld 1: foutieve (KEMA) keur veroorzaakt massaal kanker bij onze kinderen

Bijgevoegd vindt u een afschrift van onze e-mail van 8 november 2007 aan algemeen directeur P.J.J.G. Nabuurs van KEMA (**zie productie 6**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. In die e-mail hebben wij algemeen directeur van KEMA de heer P.J.J.G. Nabuurs letterlijk het volgende verzocht:

Geachte algemeen directeur Nabuurs,

Al in juni 2000 heb ik bij KEMA over het gebruik van KEMA-keur op geïmpregneerde houten kinderspeeltoestellen van een bedrijf te Sint Oedenrode formeel geklaagd waarop door de Heer L.D. van Essen is gereageerd dat KEMA-keur geen onderzoek heeft gedaan naar de chemische veiligheid van de geïmpregneerde kinderspeeltoestellen. Voor bewijs, lees hierover het Echte Nieuws van 14 juli 2007, lees hieronder of klik op: <http://www.hetechtenieuws.org/2007-07-14.php> Aan mijn nadrukkelijke verzoek om daarop bij dat bedrijf het KEMA-keur in te trekken wordt echter geen gevolg gegeven. De oorzaak daarvan zit hem in het feit dat KEMA aan de dat bedrijf te Sint Oedenrode voor geïmpregneerde kinderspeeltoestellen een KEMA-certificaat heeft afgegeven van "onbeperkte geldigheidsduur" Voor bewijs, lees hierover het Echte Nieuws van 23 juli 2007, lees hieronder of klik op: <http://www.hetechtenieuws.org/2007-07-23-b.php> Dit betekent dat dit door KEMA aan dat bedrijf afgegeven KEMA-keur certificaat over 1000 jaar (als KEMA er niet meer is) nog steeds rechtsgeldig is en blijft. Ondanks deze wetenschap ook bij dat bedrijf wordt door dat bedrijf te Sint Oedenrode betreffend 'onbeperkt geldig' KEMA-certificaat tot op de dag van vandaag (november 2007) gebruikt in reclame artikelen dat de door hen gemaakte en verkochte geïmpregneerde kinderspeeltoestellen veilig zijn om daarop kinderen te laten spelen. Voor bewijs, lees hierover het Echte Nieuws van 20 juli 2007, lees hieronder of klik op: <http://www.hetechtenieuws.org/2007-07-20.php> In de edities van Het echte nieuws zijn alle echte bewijsstukken aanklikbaar digitaal te bekijken.

De gevolgen voor vele duizenden kinderen die spelen op deze KEMA-keur geïmpregneerde houten kinderspeeltoestellen van o.a. dat bedrijf te Sint Oedenrode kunt u lezen in de twee volgende artikelen in Het Echte Nieuws: <http://www.hetechtenieuws.org/2007-11-02.php> en <http://www.hetechtenieuws.org/2007-07-20.php> met haar deeplinks aan bewijzen (of lees hieronder).

Genoemde zandbak op de basisschool EBS-online te Eindhoven, waarin de kinderen spelen is omgeven met geïmpregneerde houten palen. Deze palen blijken geïmpregneerd te zijn met het bestrijdingsmiddel Celfix OX van Swaay Hout Schijndel met als toelatingsnummer: 11381 N.

De toelatingsbeschikking van het CTB vindt u bijgevoegd (zie productie 3). Een liter van dit bestrijdingsmiddel weegt zo'n 1700 gram en bevat:

- 591 g/l chroomtrioxide
- 238 g/l koperoxide
- ± 800 g/l andere onbekende zeer giftige, giftige, bijtende of schadelijke stoffen.

Een kuub van dit geïmpregneerde hout bevat ten minste 8 kilogram bestrijdingsmiddel Celfix OX, hetgeen afhankelijk van het soort hout kan oplopen tot 25 kilogram per kuub. Niet alleen de zandbak is omgeven met geïmpregneerde houten palen. Ook het overige gedeelte van het schoolterrein waarbinnen de kinderen vertoeven staat vol met geïmpregneerde palen die zijn behandeld met het bestrijdingsmiddel Celfix OX,

Met die inhoud is feitelijk komen vast te staan dat betreffend bedrijf te Sint Oedenrode (die geïmpregneerd hout van Van Swaay gebruikt) daarvan geïmpregneerde kinderspeeltoestellen maakt en verkoopt aan particulieren en aan tussenbedrijven als zijnde veilig voor kinderen omdat het een KOMO-keur en KEMA-keur heeft. Dit met de wetenschap dat kinderen die daarop spelen worden blootgesteld aan de volgende gevaren:

Chroomtrioxide (en hun zouten daarvan) zijn de meest kwalijke kankerverwekkende verbindingen die wij kennen. Er zijn 4- klassen aan kankerverwekkende stoffen.

Chroomtrioxide valt in de zwaarste klasse, de klasse 1 van kankerverwekkende stoffen (zie productie 4). Chroomtrioxide is ook nog genotoxisch hetgeen inhoudt dat deze

stof geen veilige drempel kent. Het eenmaal in je leven binnenkrijgen van één molecuul chroomtrioxide kan op termijn al kanker veroorzaken.

Chroomtrioxide is ook nog verdacht reprotoxisch, hetgeen inhoudt dat het toxische effecten (o.a. impotentie, fertiliteitproblemen, menstruatiestoornissen, testiskanker) en/of toxische effecten op het geslacht via vrouwen en/of mannen (o.a. miskramen, ontwikkelingsstoornissen, doodgeboorte) en afwijkingen op het nageslacht als gevolg kunnen hebben (zie productie 5). Chroomtrioxide is ook een voortplanting giftige stof en kan schadelijk zijn via borstvoeding volgens de criteria van bijlage VI bij richtlijn nr. 67/548/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1967 (zie productie 6). Ingevolge die Europese richtlijn moet chroomtrioxide ook nog worden geclassificeerd als categorie 1 en 2 mutageen, hetgeen minuscule veranderingen kan aanbrengen in het DNA-molecuul bij de mens (zie productie 7).

Chroomtrioxide lost goed op in water en komt met regenwater mee uit het geïmpregneerde hout en kan het ons lichaam via een drietal routes binnendringen (zie productie 8).

- via de lucht (ademhaling)
- via de huid (aanraking)
- via het maagdar kanaal (besmet zand)

en zijn daarom levensgevaarlijk. Voor spelende kinderen gaat het om dermate blootstelling via huidcontact met afveegbaar residu op de speeltoestellen en met verontreinigde grond onder speeltoestellen. En om orale blootstelling via ingestie van bodemdeeltjes en het aflikken van de handen. In opdracht van de VROM-inspectie is in 2004 hiernaar een risico onderzoek verricht, hetgeen is vastgelegd in het RIVM rapport 609021030/2004. Op blz. 182 en 183 van dat rapport staat geschreven dat de orale plus dermale blootstelling van kinderen zo hoog is dat het zelfs de maximaal toelaatbare Risiconiveau (MTR) waarde van chroom VI te boven gaat (zie productie 9).

Benevens Chroomtrioxide bevat dit geïmpregneerde hout ook nog grote hoeveelheden andere onbekende zeer giftige, giftige, bijtende of schadelijke stoffen, waarvan de risico's niet kunnen worden bepaald (zie productie 3).

Gezien bovengenoemde ernstige risico's met onomkeerbare nadelige gezondheidseffecten voor de kinderen wordt geadviseerd om het geïmpregneerde hout onmiddellijk te laten verwijderen en het te laten afvoeren als gevaarlijk afval.

Tevens wordt geadviseerd een gericht PAGO-onderzoek naar betreffende chemische stoffen aan alle kinderen aan te bieden voor de nulmeting en dat periodiek (eens per jaar) te herhalen. Chroomtrioxide (chroom en chroomverbindingen) staat op bijlage I van de aanbeveling van de Commissie van 19/09/2003 betreffende de Europese lijst van beroepsziekten. Lidstaat Nederland moet uiterlijk op 31 december 2006 aan deze aanbeveling gevolg hebben gegeven. Alle kinderen van de school hebben als gevolg van het spelen op en nabij dit geïmpregneerde hout een niet geringe kans op het krijgen van beroepshuidaandoeningen, het krijgen van kanker, vruchtbaarheidsproblemen, nageslachtverminderingen, genetische afwijkingen e.d. op latere leeftijd. Ingevolge de Arboret bent u verplicht om al deze kinderen via de bedrijfsarts van uw Arbodienst aan te melden bij het Nederlands Centrum voor Beroepsziekten (NCvB). Geadviseerd wordt om dat dan ook te doen.

Voor de gehele Risico- Inventarisatie en Evaluatie gedaan op de Basisschool Online te Eindhoven Lees: [http://www.hetechtenieuws.org/2007-04-02-Ri-&-rapport-BH-\(1\)-8-februari-2006.pdf](http://www.hetechtenieuws.org/2007-04-02-Ri-&-rapport-BH-(1)-8-februari-2006.pdf)

Dit verklaart dat bij kinderen tussen 2 en 12 jaar kanker nu doodsoorzaak een is, lees: <http://verliesenrouwbegeleiding.mysites.nl/mypages/verliesenrouwbegeleiding/308945.html> Dit is nog maar het begin; de kankerexplosie bij die kinderen als gevolg daarvan komt over 10 tot 30 jaar (dan 12 tot 42 oud), dan zijn het er miljoenen.

Het moge u duidelijk zijn dat KEMA naar aanleiding van mijn klacht al in juni 2000 betreffend eeuwig rechtsgeldig KEMA-certificaat bij dat bedrijf te Sint Oederode hierop had moeten intrekken. KEMA weigert dat echter al maar liefst 7 jaar lang en zal dat zoals het er naar uitziet eeuwig blijven weigeren, met alle gevolgen van dien voor de vele duizenden kinderen die dagelijks op geïmpregneerde kinderspeeltoestellen van o.a dat bedrijf spelen,

Om die reden stel ik hierbij KEMA verantwoordelijk en aansprakelijk voor de massale chemische vergiftiging van vele duizenden kinderen via KEMA-gekeurde geïmpregneerde kinderspeeltoestellen van (o.a.) dat bedrijf te Sint Oedenrode, die geïmpregneerd hout van Van Swaay gebruikt met het genotoxische kankerverwekkende goed in water oplosbare chroomtrioxide (chrom VI) tot boven de MTR-waarde.

In afwachting van uw kerend antwoord hierop, verblijf ik;

Met het afschaffen van het procesrecht van eenieder en het geruisloos doorvoeren van meer dan duizend bestuurlijke vernieuwingen die op 1 juli 2005 in naam van de koningin zijn geëffectueerd kunnen de ouders van bovengenoemde kinderen (alle Nederlandse kinderen) tegen de massale vergiftiging van hun eigen kinderen met kankerverwekkende stoffen niet meer procederen tegen de bedrijven die deze met kankerverwekkende stoffen doordrenkte KEMA goedgekeurde geïmpregneerde kinderspeeltoestellen maken en verkopen. Rechter mevrouw mr. A.A. Spoel, als voormalig advocaat bij Pels Rijcken & Drooglever, heeft een nauwe betrokkenheid met deze massale vergiftiging gehad zonder dat daartegen nog kan worden geprocedeerd. Daarom hebben wij haar opgeroepen om in deze zaak als getuige te worden gehoord evenals R. Höchner die door haar, als wisselrechter, is uitgewezen naar Polen en bij die uitwijzing de minister van Justitie zich door dezelfde landsadvocaat mr. F.W. Bleichrodt, eveneens advocaat bij Pels Rijcken & Drooglever, heeft laten bijstaan als in deze zaak. Nadere bewijsstukken hierover zullen tot tien dagen voor de zitting worden toegezonden.

Voorbeeld 2: 'biologische landbouw versus genetisch manipulatie'

Rond 2001/2002 werd de raad van advies van het EKO keurmerk bij de controleorganisatie SKAL geruisloos vervangen voor het ministerie van LNV. In de Raad van Advies zaten consumenten en ongesubsidieerde maatschappelijke organisaties. Door deze vervanging werden burgers buiten spel gezet en kan deze groep geen invloed meer uitoefenen op de criteria die gesteld zijn en worden aan biologische teelt en voeding met het EKO keurmerk. Het bestuur van SKAL werd uitgebreid met vertegenwoordigers van de supermarkten die geen enkele affiniteit hebben met de eerder genoemde EKO criteria. Dit is niet bepaald sportief, omdat juist deze groep het EKO keurmerk hebben betaald en mogelijk hebben gemaakt. Hiermee is SKAL en het platform Biologica gedenigreerd tot politieke instituties waar de burgers geen enkel vertrouwen in kunnen hebben.

In 2004 kon dan ook een convenant co-existentie primaire sector worden afgesloten, waarbij in strijd met Europese regelgeving geen consumenten waren betrokken en waarin werd geregeld dat genetische gemanipuleerde organismen (ggo) in het vervolg geteeld kunnen worden naast of nabij biologische en gangbare teelt. Vast staat dat het risico groot is dat vroeg of laat de biologische- en gangbare landbouw genetisch zal worden verontreinigd waarmee de biologische landbouw aan waarde en goede gevoelens moet inboeten ten behoeve van een handje vol nieuwe rechtstreeks belanghebbende, namelijk de gentech industriëlen en de Unilever's van deze wereld. Dit is onrechtvaardig en gemeen. In de volksmond heet dit diefstal! Vooral omdat vast staat dat bij behoudt van keuze vrijheid, genetische manipulatie de voeding bij Albert Heijn en Dirk van de Broek en alle andere supermarkten erg duur zal gaan maken. In de volksmond heet dit diefstal!

Voorbeeld 3: 'pensioenwetgeving'

Na de desastreuze koersval uit 2002 met miljarden verliezen zijn koningin en regering volop bezig geweest om pensioenwetten massaal aan te passen, zonder de burgers, in overeenstemming met behoorlijk bestuur, hierover te informeren. In 2003 werd o.a. het recht van een ieder om eigen pensioengeld te beheren in een eigen pensioen BV, geruisloos afgeschaft. Het gaat hier met name om circa 70.000 mkb babyboomers die tijdens hun werkzame leven, boekhoudkundig geld reserveerden voor hun oude dag. In de meeste gevallen liet men t.b.v. de continuïteit, dit geld als werkkapitaal risicovol in het bedrijf zitten. Nu de oude dag is aangekomen, wordt de mkb babyboomer en anderen verplicht om dit geld af te dragen aan de nieuwe rechtstreeks belanghebbende namelijk de financiële multinationals. Met een leger sjiek aangeklede adviseurs en advocaten zoals de website <http://www.nationaaldebat.nl/> laat zien en die met hun dure leaseauto's het wegennet onnodig bevolken om tegen extreem hoge

kosten te adviseren bij welke multinational, in een wout van regelgeving, de mkb babyboomer zijn geld moet plaatsen. Als hij later nog informatie wil is hij, ondanks de vrije marktwerking, bij alle bedrijven verplicht 0,10 eurocent per telefoonminuut te betalen. In de kleine lettertjes staat dat men zelf verantwoordelijk blijft bij tegenvallende resultaten. Bah! Niets anders dan 'List en bedrog'

Voorbeeld 4: Ed van Thijn en de toename van de ernstige ziekte kanker.

Verlinden privé, als rechtstreeks belanghebbende en het platform Belangen van Consument hadden bij het politieke instituut de Raad voor de Journalistiek een klacht ingediend tegen de Volkskrant. Een samenvatting van de uitspraak 'NIET ONTVANKELIJK' is gepubliceerd in het blad De Journalist van 11 mei 2007. Hiervan citeren wij:

'Klagers maken bezwaar tegen het artikel 'Voor pieren in de vinex is er geen doorkomen aan' Kern van de klacht is dat het gewraakte artikel alleen spreekt over het uitsijpelen van giftige stoffen als koper of chroom en dat klagers hiermee bewust in het ongewisse worden gelaten over gevaren en de massale toepassing en uitsijpelen van deze en andere giftige kankerverwekkende stoffen, zoals arseen. Een dergelijke klacht is van een dermate algemeen karakter dat niet kan worden gezegd dat deze betrekking heeft op een bij het gewraakte artikel direct betrokken belang van Verlinden'

Deze uitspraak, waarin de klacht niet wordt tegengesproken, geeft haarscherp aan hoe wereldvreemd de perceptie van Ed van Thijn en zijn kompanen, die deze uitspraak mede hebben ondertekend zijn. Alsof Verlinden van een andere planeet komt waar hij geen kinderen, familie, vrienden en kennissen en empathie voor zijn medeburgers heeft, wordt hij niet ontvankelijk (geen recht tot toegang tot het recht) verklaard omdat hij geen rechtstreeks belanghebbende is. Alleen de nieuwe rechtstreeks belanghebbende de multinationals die dit gif gebruiken om hout als zogenaamd verduurzaamd te kunnen verkopen (gewolmaniseerd hout) zijn de nieuwe direct belanghebbende.

Uit woede over deze schandalige uitspraak heeft Verlinden aan de toenmalige roulerend Europees voorzitter Bondskanselier mevrouw Angela Merkel op 18 juni 2007 een aangetekende brief, zowel naar Berlijn als naar Brussel, gestuurd met een vertaling van deze uitspraak. Hierbij attendeerde hij de Bondskanselier mevrouw Merkel dat Nederlanders niet tegen Europa zijn maar woedend op het bedrog bij de introductie van de euro, de toename van analfabetisme, voedselbanken en de onnodige toename van kanker. Toeval of niet maar sinds 8 augustus 2007 wordt de burger in Nederland voor het eerst door de overheid op de website van VROM tegen dit gevaarlijke hout in de vinex wijken gewaarschuwd. Bah! Wie gaat al die ziektekosten betalen en wie draagt het extreme leed van degenen die hierdoor worden getroffen?

Het bestuur van de Raad voor de Journalistiek wordt vertegenwoordigd door vertegenwoordigers van de rechtelijke macht t.w. voorzitter, mr. A Herstel, oud-raadsheer en rechter-plaatsvervanger, voormalig hoofdofficier van Justitie in Utrecht en Rotterdam en voormalig voorzitter NCRV. Vice-voorzitters: mr. Th. Groeneveld, lid Raad voor de Rechtspraak. Mr. C.A. Streefkerk, raadsheer in de Hoge Raad der Nederlanden en mw. Mr. H. Troostwijk, lid Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State.

Een ieder begrijpt dat met een dergelijke samenstelling in het bestuur van de Raad voor de Journalistiek van een onafhankelijke journalistiek in het Koninkrijk der Nederlanden geen sprake kan zijn en dat appellanten bij een gewone of welke rechter dan ook in Nederland geen schijn van kans maken om een rectificatie af te dwingen. Dit is ernstig en in strijd met de internationale gedragsregels voor journalisten 'De Code van Bordeaux' waarvan artikel 1 luidt: *'Eerbied voor waarheid en voor het recht van het publiek op waarheid is de eerste plicht van de journalist'*

Conclusie

Op grond van bovengenoemde "gronden voor vernietiging" met bijbehorend 4-tal praktijkvoorbeelden als gevolgen ervan kan de in geding zijnde uitspraak van de rechtbank Rotterdam nooit in stand blijven en wordt het heel erg hoog tijd dat de "geheime agenda" die achter het afschaffen van het procesrecht van eenieder, samen met het geruisloos doorvoeren van meer dan duizend bestuurlijke vernieuwingen, geen moment langer in stand blijven in een land dat zegt een "representatieve democratie" te hebben.

Wij verzoeken u dan ook:

- I. De in geding zijnde uitspraak van de rechtbank Rotterdam hierop te vernietigen;
- II. Het besluit van 27 april 2006 van de minister van Justitie hierop te vernietigen;
- III. Het onderliggende besluit van 5 januari 2006 van de minister van Justitie hierop te vernietigen;
- IV. Te beslissen dat de minister van justitie alsnog alle onder bovengenoemde punten 1 t/m 9 verzochte informatie, al dan niet geschoond van vertrouwelijke delen erin, op papier zal moeten verstrekken aan appellant.
- V. De minister van Justitie te veroordelen in de proceskosten.

Alvorens u overgaat tot het nemen van een beslissing in deze zaak verzoeken wij u hierover ondergetekende in ieder geval te horen op een dinsdag of donderdag, rekening houdend met zijn drukke agenda;

Hoogachtend,
Ecologisch Kennis Centrum B.V.
Voor deze,

Ing. A.M.L. van Rooij,
Directeur.

Bijlage:
Dit hoger beroepschrift bevat een 6 -tal producties, bestaande uit 37 pagina's.